Slåtter på kontrabass

Håkon Thelin er en generasjonsdefinerende kontrabassist som med sin sprudlende musikalitet og høgverdige teknikk har latt seg høre i en rad ulike plateutgivelser og konsertopptredener de siste 25 åra. Kjent både som en tolker av samtidsmusikk der notene ser ut som matematiske utgreiinger av likninger med både 8 og 9 ukjente, det musikalsk altetende trehoda trollet POING med Frode Haltli og Rolf-Erik Nystrøm, og som komponist av både solo- og ensembleverk, er det som folkemusiker, eller skal vi si spelemann, han gjør seg gjeldende her.

Eller, han lar jo selvsagt sin egen musikalitet ha minst én finger med i spillet, for i *Slåtter på kontrabass* setter han sammen egne originalkomposisjoner med slåttetranskripsjoner. Her er musikk fra ulike tradisjoner, inspirert av ulike utøvere. Susanne Lundeng, Unni Løvlid, Synnøve Brøndbo Plassen, Agnes Buen Garnås og Tellef Kvifte er blant annet med som kilder. Inspirert av felestillene på hardingfela så stemmes også strengene på kontrabassen etter tonen som spilles, i det Thelin kaller for mikrotonale (om)stemminger.

Kontrabassen er i visse folkemusikkmiljø kalt «storfela», og sjelden har vel denne forstørra fela hørtes så mye ut som en ordinær fele som i nevene på Håkon Thelin.

Kort versjon:

Tiden kan oppleves som opphørende, når slåtter, gamle ballader og religiøse folketoner blir gjenstand for nye briller og tilnærminger. Med kontrabassen, som i visse folkemusikkmiljø kalles «storfela», tar Håkon Thelin oss med hinsides tradisjonen, dog aldri uten å slippe den av syne. Hvor går skillet mellom tradisjon og nyskapning?